

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Curbet Marcel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Curbet Marcel Vladimir, *născut la 24 iunie 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Nicolae Iorga nr. 9, ap.8.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.08.2015 – 21.04.2016;

Instanța de apel: 20.05.2016 – 21.06.2016;

Instanța de recurs: 22.08.2016 – 19.10.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 aprilie 2016, adoptată în procedură simplificată, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Curbet Marcel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că la 30 iunie 2015, aproximativ la ora 12:00, Curbet Marcel, în urma cercetării la fața locului a automobilului de model „Opel Astra”, n/î COS 610, parcat pe str. Romană, 4/1, mun. Chișinău, în care s-a aflat cet. Curbet Marcel, au fost ridicate 3 seringi medicale cu volumul de 3 ml, cu depuneri și rămășițe în interior de o substanță de culoare întunecată, asemănătoare cu drog.

Conform raportului de expertiză chimică nr. 6800, din 17 iulie 2015, depunerile de pe suprafața unei seringi de unică folosință cu capacitatea de 2 ml, (volumul total de 3 ml), și de

pe suprafața interioară a fiolei din sticlă, ridicate în cadrul cercetării la fața locului, reprezintă heroină, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. Cantitatea substanței narcotice heroină, constituie în total 0,011 g (0,004 g + 0,007 g).

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Curbet Marcel întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor fără scop de înstrăinare, după indicii calificativi *producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatului Curbet Marcel să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe o perioadă de timp de 8 luni.

În motivarea cererii de apel, apelantul a menționat că, deși prima instanță a calificat corect acțiunile inculpatului Curbet Marcel, incorect a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii incriminate.

Procurorul a mai invocat, și faptul că, în instanța de judecată vina inculpatului Curbet Marcel, a fost dovedită pe deplin în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și recunoscute de inculpat, în ședința de judecată. Astfel, instanța de judecată constantând în sentință că, inculpatul într-adevăr a săvârșit infracțiunea incriminată, n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, adică nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul Curbet Marcel, fapt că, el a săvârșit o infracțiune ușoară, de circumstanțele și motivul comiterii acesteia, de modul de viață al inculpatului care nu este implicat în vreo activitate stabilă și utilă societății, de faptul că, acesta anterior a fost supus răspunderii penale de trei ori, pentru infracțiuni similare, comise cu intenție, inclusiv și pentru circulația substanțelor narcotice, concluzii nu a făcut și a comis din nou o infracțiune intenționată.

Un alt motiv este și faptul că, prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, Curbet Marcel, aplicându-i o pedeapsă blândă sub formă de amendă.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, aplicarea unei pedepse blânde, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpați și alte persoane a altor infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei,

rejudicată cauza și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, potrivit căreia inculpatului Curbet Marcel i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. Verificînd legalitatea și temeinicia sentinței contestate, prin cercetarea probelor anexate la materialele dosarului, cît și declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, instanța de apel a considerat că prima instanță a judecat cauza penală sub toate aspectele, și obiectiv a apreciat probele administrate și întemeiat a concluzionat că este pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Curbet Marcel în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat justă aprecierea situației de fapt și de drept a speței supuse judecării, iar la încadrarea juridică, nu este necesar de intervenit, deoarece aceasta deja a fost analizată de prima instanță, ținînd cont și de faptul că, pricina a fost examinată prin prisma prevederilor art. 364/1 din Codul de procedură penală, or în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, instanța de judecată la aplicarea pedepsei sub formă de amendă, a ținut cont de recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, atitudinea acestuia, precum și colaborarea lui cu organele de drept, însă instanța de apel a conchis că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, ultimul nu este implicat în vreo activitate stabilă și utilă societății, și faptul că, acesta anterior a mai fost supus răspunderii penale de 3 ori pentru săvîrșirea infracțiunilor cu intenție, inclusiv pentru circulația ilegală a substanțelor narcotice, careva concluzii nu și-a făcut și din nou a săvîrșit o infracțiune intenționată.

Prin urmare, instanța de apel avînd în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate reține că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Curbet Marcel, prima instanță nu a dat deplină eficiență prescripțiilor art. 75 din Cod penal, care stabilește că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază, ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane - faptul că, în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă prea blîndă, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță, la examinarea cauzei penale, inclusiv la individualizarea pedepsei în privința inculpatului nu a ținut cont de circumstanțele

enunțate, și anume cele ce caracterizează complexitatea personalității inculpatului Curbet Marcel, ca fiind predispus la comiterea de noi infracțiuni, și imposibil de reeducat, resocializat, prin aplicarea unei pedepse pecuniare, a căror aplicare și executare anterioară nu au produs efectul scontat, or în alte condiții decât doar de izolare de societate cu stabilirea unui termen de probațiune.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Curbet Marcel a atacat-o cu recurs, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, indicând că instanța de apel i-a stabilit o pedeapsă prea aspră, fără a ține cont de faptul că lucrează peste hotarele Republicii Moldova, pentru a-și întreține părinții care au o vîrstă înaintată și ambii sunt bolnavi.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat de inculpatul Curbet Marcel în menționînd că acestea urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, iar argumentele invocate de recurent nu sunt relevante prin prisma exigențelor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, analizînd textul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei de către instanțele de fond, critici ce se încadrează în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărîrea instanței de apel urmează a fi casată dat fiind că instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa stabilită în privința inculpatei, mai mult chiar în contradicție cu prevederile legale relevante cauzei.

Prin urmare, rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

În această ordine de idei, Colegiul penal ține să consemneze că consideră vădit nefondate criticile recurentului în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei stabilite inculpatului Curbet Marcel, această concluzie fiind rezultată din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal, potrivit căruia pedeapsa penală este o măsură de constrîngere

statală și un mijloc de reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitate de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei prejudiciabile și personalității inculpatului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunile comise.

În speța dată, se constată că, cauza penală în prima instanță a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, respectiv inculpatul Curbet Marcel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei.

După care, legalitatea și temeinicia sentinței în baza apelului depus de către procuror, a fost verificată de către instanța de apel, care a casat sentința parțial în partea stabilirii pedepsei și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit căreia inculpatului Curbet Marcel i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Așadar, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a modificat pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță, stabilindu-i o pedeapsă mai aspră, având în vedere că inculpatul anterior a fost judecat de mai multe ori pentru săvârșirea infracțiunilor similare, iar fără a trage concluziile necesare, acesta mai săvârșește o nouă infracțiune din intenție, prin urmare argumentele recurentului invocate în sensul dat sunt considerate neîntemeiate și lipsite de suport juridic.

Reieșind din cele susținute mai sus, Colegiul penal concluzionează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, din care motive se impune a declara inadmisibil recursul de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Curbet Marcel Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru